

Den foreslaaede Fremgangsmaade har altsaa visse Ulemper, der dog muligt ikke ere meget bethydelige, men paa den anden Side det Gode, at man derved indskrænker noget det store Beløb af fremmede Obligationer, der maaffee ellers vil komme ind paa Markedet. — Jeg skal sluttelig tillade mig at henstille, eller rettere jeg skal foreslaae det, naar Diebliffet kommer, hvis ingen Anden gjør det, at denne Sag bliver nærmere behandlet i et Udvalg mellem første og anden Behandling.

Bille: Jeg har ligeledes begjært Ordet for at udtale mig mod den foreliggende Lov, og jeg skal tillade mig noget at fortsætte de Betragtninger, som det ærede Medlem fremdrog. Den Regel, Lovforslaget søger at etablere, er den, at der skal lægges en Stempelafgift paa samtlige udenlandske Pengeeffecter, hvad enten de ere udstedte af fremmede Regjeringer, fremmede offentlige Myndigheder eller fremmede Actieselskaber af hvad Navn nævnes kan, saaledes at alle fremmede Værdipapirer skulle undergaae den Afgift, som Loven bestemmer, og det ikke blot de, der for Fremtiden indføres, men ogsaa de, der allerede findes her i Landet. De Betragtninger, som Motiverne søge at gjøre gjældende til Fordeel for denne nye Regel, forekomme mig at være meget lidt fyldestgjørende, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa nogle af de Punkter i Motiverne, som synes mig særdeles svage. Der er henviist til, hvorledes Forholdene ere i nogle fremmede Lande, og navnlig er det sagt, at der i Storbritannien ved Lov af 3die Juni 1862 er indført en Bestemmelse om Stempling af fremmede Obligationer. Jeg har nu ikke kunnet komme i Besiddelse af denne Lov, blandt andet, fordi Rigsdagens Bibliothek desværre savner en saadan engelsk Lovsamling, at man deri kunde faae Vejledning i en saa speciel Sag. Hvad der er udtalt i Motiverne, viser imidlertid, at der er stor Forskjel mellem Tilstanden i Storbritannien og den Tilstand, man vil indføre her. Den nævnte engelske Lov fastsætter kun, at enhver Obligation, som udstedes efter en vis Dato, nemlig den, Loven bærer, altsaa den 3die Juni 1862, af et fremmed Lands Regjering eller anden offentlig

Myndighed, er underkastet den engelske Stempelafgift, saasnart den udleveres, transporteres eller sælges der i Landet; men saa søies der endda til, at derfra undtages saadanne Obligationer, hvoraf Renten ikke udbetales i England. Nu er det en tilstrækkelig bekendt Sag, at af de fremmede Papirer her i Landet er der et stort Antal, som ere udstedte af andre end fremmede Landes Regjeringer, eller hvad man maa kalde „offentlige“ Myndigheder, og der er et endnu større Antal, hvoraf Renten ikke udbetales her i Landet; thi ved Renteudbetaling her i Landet forstaaes jo ikke, at man kan sælge sine Coupons til en Banquier eller Bezeleer, som saa sender dem til vedkommende Land og der hæver Renten; men der forstaaes derved, at vedkommende Obligations Udstedere her i Landet have en bemyndiget Repræsentant, som forestaaer Udbetalingen af Renten. Derfor man nu her vil foretage en saadan Indskrænkning i Reglen som den, der finder Sted i England, saa vil Lovudkastet ganske vist blive reduceret til nogenlunde rimelige Proportioner; men derved vil rigtignok ogsaa til Gjengjæld især dets finansielle Betydning væsentligt forsvinde. Men dernæst er det vist et Spørgsmaal, om der ikke findes nogen Misforstaaelse Sted med Hensyn til dette Referat af den engelske Lov af 3die Juni 1862. For det Første er det et Spørgsmaal, om ikke Forholdet er saaledes, at de fremmede Obligationer ere blevne underkastede en allerede eksisterende almindelig Stempelafgift, og dernæst har jeg nogen Tvivl, om ikke denne Stempelafgift i England er sat i Forbindelse med Renteudbetalingen; denne min Formodning bestrækes noget derved, at man har gjort denne Undtagelse med fremmede Obligationer, hvis Rente ikke betales i England; thi denne Undtagelse forklæres netop naturligt, saafremt Afgiften er knyttet til selve Renten. Hvad der herefter anføres i Lovudkastets Motiver med Hensyn til det i Frankrig bestaaende Forhold, forekommer mig for det Første at være lidt uklart. Jeg veed ikke ret, hvad det Udtryk skal sige: „50. cent. pEt.“ eller „1 franc pEt.“; det kan umuligt være saaledes, at der skal betales een franc af hver Obligation, der lyder paa 100, hvad enten det er 100 italienske